

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017) 4136 z dnia 26 czerwca 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim Komisja wyłączyła tę decyzją z finansowania Unii zadeklarowane przez Republikę Portugalską wydatki związane z zarzucanym Republice Portugalskiej nieprzestrzeganiem pułapów terminów płatności.
- Obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. 2006, L 171, s. 90).
2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).
4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu art. 9 ust. 3 i art. 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. 2006, L 176, s. 32).

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2017 r. – Arysta LifeScience Netherlands/Komisja

(Sprawa T-476/17)

(2017/C 357/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i M. Grunchard)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania w całości

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistych błędów w ocenie.

— Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana dopuściła się serii oczywistych błędów w ocenie. Postąpiła ona w sposób nieracjonalny nie przypisując dostatecznej i należytej wagi szczególnym czynnikom, właściwym swojej sprawie diflubenzuronu. Strona pozwana nie wzięła pod uwagę czasu trwania obydwu procedur regulacyjnych, ani dostępnych nowych danych, a także nie przeprowadziła starannej i bezstronnej analizy wszystkich jednostkowych okoliczności i czynników tej sprawy.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony, jako że strona pozwana nie zapewniła stronie skarżącej w trakcie procedury przeglądu możliwości właściwego i skutecznego przedstawienia swego stanowiska.

3. Zarzut trzeci, dotyczący ustanowienia zaskarżonego rozporządzenia *ultra vires*. Strona pozwana działała *ultra vires*, ponieważ to Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) a nie strona pozwana, jest jedynym organem odpowiedzialnym w świetle prawa za dokonywanie klasyfikacji oraz ponownej klasyfikacji substancji, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 ⁽¹⁾.

4. Zarzut czwarty, dotyczący nieproporcjonalnego charakteru zaskarżonego rozporządzenia: zaskarżone rozporządzenie jest nieproporcjonalne, ponieważ strona pozwana miała możliwość dokonania wyboru pomiędzy wieloma środkami a przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia ograniczającego wykorzystanie diflubenzuronu do roślin niejadalnych powoduje nadmierne niedogodności w stosunku do zamierzonych celów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/855 z dnia 18 maja 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron (Dz.U. 2017, L 128, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Grecja/Komisja

(Sprawa T-480/17)

(2017/C 357/23)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos i A. Vassilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 26 czerwca 2017 r. w części, w której w ramach kontroli zgodności rozliczeń z finansowania Unii Europejskiej zostały wyłączone wydatki Republiki Greckiej w łącznej wysokości 1 182 054,72 EUR poprzez nałożenie jednorazowych i zryczałtowanych korekt finansowych z powodu domniemych niedociągnięć w stosowaniu zasady wzajemnej zgodności w ramach EFRG i EFRROW w odniesieniu do lat składania wniosków 2012, 2013 i 2014 zgodnie z tym, co zostało przedstawione w opisie okoliczności faktycznych i w zarzutach podniesionych w celu stwierdzenia nieważności, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. W pierwszym zarzucie strona skarżąca utrzymuje, że zakwestionowana korekta została nałożona niezgodnie z prawem na podstawie błędu co do okoliczności faktycznych, z niewystarczającym uzasadnieniem i z naruszeniem zasad dobrej administracji i sprawiedliwości, jak przedstawiono szczegółowo w części pierwszej tego zarzutu w odniesieniu do domniemych niedociągnięć w niektórych elementach kontroli SMR 1 i w konkretnych elementach kontroli minimalnych wymogów mających zastosowanie do nawozów i środków ochrony roślin, oraz w części drugiej tego zarzutu w odniesieniu do domniemych niedociągnięć w analizie ryzyka.